

Слово до розстріляних (1934)

Антонич Богдан-Ігор Васильович

Це правда: кров з каміння може змити дощ,
червона місяця хустина може стерти,
але наймення ваші багряніш від рож
горять у пам'яті на плитах незатертих.

Змагались ви уперто й мріяли, й жили,
кохались у суворості, як ми у гулях,
і ваші очі сяли вічністю, коли
у серці, мов зоря, застрягла біла куля.

Грудень 1934

Постійна адреса: http://ukrlit.org/antonych_bohdan_igor_vasyliovych/slovo_do_rozstrilianykh